

## UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 czerwca 2014 r. małoletnia A. K. reprezentowana przez matkę M. B. wniosła o zasądzenie od pozwanego F. K. na rzecz powódki kwoty 340.000 zł tytułem alimentów wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 16 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty. Na rozprawie w dniu 10 lutego 2015 r. strona powodowa zmodyfikowała swoje stanowisko wnosząc o zasądzenie tytułem alimentów kwoty po 5.000 zł miesięcznie od pozwanego na rzecz powódki od dnia 16 kwietnia 2014 r. Ostatecznie powódka zmodyfikowała swoje stanowisko na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2016 r. wnosząc o zasądzenie tytułem alimentów kwoty po 5.000 zł miesięcznie od pozwanego na rzecz powódki od dnia wniesienia pozwu.

Pozwany uznał powództwo w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia powódka A. K., ur. (...), jest dzieckiem pochodzącym z nieformalnego związku (...) oraz F. K.. Małoletnia ma 8 lat, uczęszcza do 3 klasy szkoły podstawowej w prywatnej szkole, obecnie zamieszkuje wraz z matką. Przedstawicielka ustawowa małoletniej wyceniła koszt jej utrzymania na kwotę 9460 zł miesięcznie. Jak wyjaśniła, na powyższą sumę składają się następujące kwoty: 1680 zł tytułem czesnego za szkołę małoletniej, 340 zł tytułem kosztów okołoszkolnych, 290 zł tytułem opłaty za ubezpieczenie, 1150 zł tytułem kosztów wyżywienia małoletniej, 1.050 zł tytułem kosztów odzieży i środków czystości małoletniej, 1.600 zł tytułem kosztów spędzania przez małoletnią wolnego czasu, 1.250 zł tytułem kosztów leczenia małoletniej, 250 zł tytułem kosztów prezentów dla małoletniej, 200 zł tytułem kosztów sprzętów domowych małoletniej, 400 zł tytułem kosztów dojazdów małoletniej, 1.250 zł tytułem kosztów wypoczynku małoletniej. Małoletnia choruje na astmę, poza tym jest zdrowa.

Pozwany F. K., ur. (...), posiada wykształcenie średnie techniczne, kawaler, posiada jedno dziecko, obecnie nie pozostaje w związku. W latach 2007 – 2013 był członkiem zarządu spółki (...) (...), w tym okresie osiągał miesięczne wynagrodzenie w zakresie od kilku do kilkunastu tysięcy złotych. Obecnie, jak wyjaśnił, pozostaje bezrobotny. Pozwany posiada dom w W. o wartości szacunkowej 1.300.000 zł, obciążony hipoteką zwykłą na kwotę 400.000 zł, hipoteką umowną kaucyjną na kwotę 400.000 zł oraz hipoteką umowną do kwoty 1.500.000 zł. Pozwany nie posiada innego majątku ani długów. Pozwany jest zdrowy, nie choruje przewlekle.

Przedstawicielka ustawowa małoletniej M. B., ur. (...), jest w wieku 34 lat, posiada wykształcenie wyższe, jest magistrem ekonomii. Prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wynajmu powierzchni handlowych w centrach handlowych, osiąga dochód w wysokości 16.000 zł miesięcznie. Matka powódki, jest rozwódką, z małżeństwa nie ma dzieci, posiada jedno dziecko ze związku z pozwanym. Aktualnie M. B. nie pozostaje w związku, mieszka wraz córką w należącym do niej mieszkaniu, które zakupiła za kwotę 95.000 zł z czego kwota 50.000 zł pochodziła z wziętego przez matkę powódki kredytu. Powódka posiada również dom kupiony na kredyt za kwotę 675.000 zł, kredyt był wzięty w wysokości ok. 750.000 zł, rata kredytu wynosi 4.000 zł miesięcznie. M. B. ma również zaciągnięte kredyty gotówkowe na łączną kwotę 200.000 zł. Przedstawicielka ustawowa choruje na niesklasyfikowane zapalenie stawów.

Świadek I. P. znajoma stron, zeznała, że kontakt pomiędzy świadkiem a stronami postępowania urwał się w 2013 roku, jednak zgodnie z jej wiedzą wszystkie potrzeby małoletniej powódki są zaspokojone. Świadek wskazała, iż w jej odczuciu obie strony były finansowo dobrze sytuowane.

Świadek A. P. jak zeznał, do 2013 r. był dobrym znajomym pozwanego. Zgodnie z jego wiedzą strony postępowania żyły na stopie życiowej wyższej niż przeciętna. Świadek nie słyszał aby jakieś potrzeby małoletniej córki stron pozostawały niezaspokojone.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dołączonych dokumentów, a nadto wyjaśnień obu stron oraz zeznań świadków, które Sąd w pełni uznał za wiarygodne.

W ocenie Sądu zebrany materiał dowodowy, w szczególności wyjaśnienia stron postępowania oraz dokumentacja są wiarygodne, jako w przeważającej mierze spójne ze sobą zasługują na wiarę. Przedstawione dowody logicznie łączą się w spójną całość, wzajemnie się nie wykluczają. Zdaniem Sądu przedstawicielka ustawowa zawyżyła koszty utrzymania córki. Pomimo, że pozwany uznał powództwo, zdaniem Sądu ugoda na żadaną przez przedstawicielkę ustawową kwotę byłaby niezgodna z prawem i zmierzała do jego obejścia, wobec znacznych zadłużeń ciążyących na pozwanym oraz zawyżonych kosztach utrzymania małoletniej córki stron.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z dyspozycją art 213 § 2 kpc Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Sąd podziela stanowiska Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażone w wyroku z dnia 28 kwietnia 2015 zgodnie z którym przy ocenie zgodności ugody z zasadami współżycia społecznego nie można pomijać przyczyn zawarcia tej ugody i okoliczności towarzyszących jej zawarciu. Reguła ta ma zastosowanie również przy ocenie dopuszczalności uznania powództwa i także wówczas, gdy istnieje podejrzenie, że uznanie powództwa zmierza do obejścia prawa. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 28 kwietnia 2015 r., sygn. akt I ACa 715/14).

Przenosząc powyższe rozważania teoretyczne na realia niniejszej sprawy należy wskazać, iż w ocenie Sądu uznanie powództwa dokonane przez pozwanego stoi w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego i zostało uczynione wyłącznie w celu wygenerowania sztucznego długu, mającego na celu pokrzywdzenie wierzycieli pozwanego, z uwagi na fakt, iż zgodnie z art. 1025 kpc, długi alimentacyjne mają pierwszeństwo przy zaspokajaniu z egzekucji. Zważając na powyższe Sąd przyjął, uznanie powództwa dokonane przez pozwanego za nieskuteczne.

Zgodnie z art. 133 §1 kro rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania. W przedmiotowej sprawie małoletnia uprawniona do alimentacji nie może żadną miarą samodzielnie się utrzymać. Jest małym dzieckiem pozostającym pod opieką matki, której potrzeby stają się z wiekiem coraz większe, a jej utrzymanie wymaga coraz większych nakładów finansowych. W związku, z czym świadczenia alimentacyjne względem niej są uzasadnione. Matka poprzez osobistą opiekę i zaspokajanie podstawowych potrzeb życiowych spełnia częściowo ten obowiązek.

Dyspozycja art. 135 § 1 kro określa, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Odnosząc się do pierwszego kryterium należy uznać, iż usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi i stanowi zdrowia. Katalog usprawiedliwionych potrzeb życiowych jest sprawą indywidualną. W przedmiotowej sprawie Sąd wziął pod uwagę, że mamy do czynienia z dzieckiem, które ciągle się rozwija, małoletnia jest w takim wieku, kiedy szybko rośnie, efektem czego jest zwiększony koszt jej utrzymania.

Z racji wieku małoletniej, przedstawione przez przedstawicielkę ustawową wyliczenia, co do kosztów utrzymania dziecka są, zdaniem Sądu zawyżone. W świetle przedstawionych potrzeb małoletniej Sąd uznał kosztorys przedstawiony przez M. B. za nieadekwatny do potrzeb dziecka w tym wieku, zastrzeżenia Sądu budzą wskazane przez matkę koszty wyżywienia małoletniej, gdyż doświadczenie życiowe wskazuje, koszt wyżywienia małoletniej w tym wieku jest znacznie niższy niż kwota 1.150 zł. Ponadto za zbyt wysokie Sąd uznał również koszty odzieży i środków czystości małoletniej, także miesięczny koszt leczenia małoletniej w kwocie 1.250 zł jest w ocenie Sądu zawyżony. Sąd uznał, iż koszt ubezpieczenia nie należy do uzasadnionych potrzeb małoletniej, z uwagi na fakt, iż ma ona ubezpieczenie zdrowotne z NFZ. Jakkolwiek Sąd miał na uwadze ponadprzeciętny status majątkowy przedstawicielki ustawowej małoletniej powódki, tak uznał, iż wskazane przez M. B. kwoty, nie stanowią odzwierciedlenia kosztów ponoszonych na pokrycie uzasadnionych potrzeb małoletniej. Sąd uznał, iż rzeczywisty koszt utrzymania małoletniej winien wynosić około 4.300 zł, na co składają się następujące kwoty: 1.680 zł tytułem czesnego za szkołę małoletniej,

240 zł tytułem kosztów okołoszkolnych, 500 zł tytułem kosztów wyżywienia małoletniej, 300 zł tytułem kosztów odzieży oraz środków higieny, 400 zł tytułem kosztów spędzania czasu wolnego przez małoletnią, 100 zł tytułem kosztów leczenia małoletniej, 50 zł tytułem kosztów prezentów dla małoletniej, 100 zł tytułem kosztów sprzętu domowego dla małoletniej, oraz około 1.000 zł tytułem kosztów wyjazdów wakacyjnych i w czasie ferii.

Przechodząc do drugiej przesłanki określającej wysokość świadczeń alimentacyjnych, tj. możliwości zarobkowych pozwanego należy wskazać, że mimo, faktu, iż pozwany obecnie jest bezrobotny to posiada on możliwości finansowe aby płacić określone w wyroku alimenty. Jak sam pozwany przyznał, w przeszłości osiągał on wysokie dochody z prowadzenia firmy, w ocenie Sądu dysponuje on zatem zarówno wykwalifikowaną wiedzą jak i doświadczeniem w prowadzeniu biznesu, w związku z czym powinien je wykorzystać aby zapewnić swojej córce jak najlepszy byt. Reasumując powyższe Sąd uznał, iż kwota po 2.000 zł miesięcznie tytułem alimentów odpowiada zarówno uzasadnionym potrzebom małoletniego powoda jak i możliwościom finansowym pozwanego.

Sąd uznał, iż z uwagi na znacznie lepszą sytuację majątkową, matka małoletniej powinna w większym stopniu ponosić ciężar utrzymania małoletniej dlatego rozdzielił go w sposób wskazany w sentencji.

Zważając na powyższe Sąd orzekł na podstawie art. 133 § 1 kro, 135 § 1 kro, art. 213 § 2 kpc.

Rygor natychmiastowej wykonalności został nadany na podstawie art. 333 § 1 kpc.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 102 kpc, Sąd uznał, iż z uwagi na obecnie trudną sytuację majątkową pozwanego, obciążanie go kosztami postępowania byłoby niecelowe.